

OTAVAN SANOMAT

Toukokuu 2012

Nro 4 - vuodesta 2009

Tässä lehdessä mm.

- Hip hoppia
- Ajokorttigallup
- Bändilinja

Pääkirjoitus 15.5.2012

Kahden kulttuurin välillä

Jokainen maahanmuuttaja oppii elämään kahden kulttuurin välillä. Joillekin se on helppoa, kun taas toiselle se on vaikeampi prosessi. Monella pakolaisilla ei kuitenkaan ole paljon valinnanvaraa: lähtö entisestä kotimaasta voi olla elämän ja kuoleman kysymys, jos maassa on sisällissota tai ihmisoikeuksia ei kunnioiteta.

Suomi ottaa vuosittain 750 kiintiöpakolaista, mutta turvapaikanhakijoita saattaa olla paljon enemmänkin. Vuonna 2011 heitä oli 3 088. Eniten turvapaikanhakijoita tuli Irakista (586), Somaliasta (356), Venäjältä (296), Afganistanista (284) ja Iranista (124). Maailman pakolaisista 80 % on Pakistanista, Iranista ja Syyriasta Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisjärjestön (UNHCR) mukaan.

Vaikka Suomessa puhutaan paljon maahanmuuttajista ja pakolaisista, pakolaislasten identiteetistä tai heidän entisessä kotimaassaan mahdollisista saaduista traumoista ei keskustella tarpeeksi. Mitä kauemmin hän asuu Suomessa, sitä suurempi mahdollisuus on, että hän saattaa unohtaa omat juurensa ja identiteettinsä.

Hyvä esimerkki on kieli ja kielitaito. Kun pakolaislapsi oppii puhumaan suomea tai ruotsia oma äidinkieli saattaa ruostua tai unohtua. Jos näin tapahtuu, seuraukset voivat olla kohtalokkaita. On paljon tutkimuksia jotka osoittavat kuinka tärkeä identiteetti on ihmiselle. Jos ihmisillä on vahva identiteetti ja itsetunto, hän myös pystyy omaksumaan ja oppimaan uusia kieliä. Jos ihminen menettää oman identiteettinsä, hänestä voi tulla näkymätön itselleen ja yhteiskunnalle.

Vaikka Suomessa puhutaan monikulttuurisuuden puolesta tai vastaan, eli kulttuurisesta moniarvoisuudesta, unohdetaan yksi tärkeä seikka: monikulttuurisuus vahvistaa ja puolustaa vähemmistöjen identiteettiä.

Suomen valtion on panostettava kaikin keinoin pakolaislapsiin, ja erityisesti pakolaislasten identiteetin tukemiseen. Tämä voidaan saavuttaa koulutuksen ja harrastusten kautta. Resursseja tarvitaan paljon enemmän kuin mitä nyt on käytössä.

Taw Reh
päätoimittaja

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus 2

Mielipidekirjoitus 3

Ajokorttigallup 3

Erlaiset opiskelijat asuntolassa 4

Bändilinjalla on paljon toimintaa ... 5

”Teitä tarvitaan tässä maassa” 6

Kansainvälinen Otavan Opisto..... 7

”Suomen kieli on yhdistävä silta”.. 8

Ihannekaupunkipelissä opittiin 9

Sarjakuva..... 9

Harrastuksia..... 10-11

Ruokaohje 12

Sarjakuva..... 12

Lehden toimitus

Päätoimittaja: Taw Reh

Yhteystiedot: info@otavanopisto.fi, www.otavanopisto.fi

Painopaikka: Kopijyvä Oy 2012, painos: 200 kpl

Toimitussihteeri: Anna-Maria Suora

Kannen kuva: Margret Margret

Kustantaja: Otavan Opisto, Mediavaikuttamisen parhaat eurooppalaiset käytännöt -hanke

Toimittajat: Natalia Markova, Ahmed Hassan, Aziz Aboker, Najax Duaale, Farhan Adan, Nimco Ahmed, Shaw Mo, Ibrahim Abdulle, Dalin Chhum ja Enrique Tessieri

Taitto: Oo Meh, Emmanuella Malual, Margret Margret ja Jere Lauha

Vipuvoimaa
EU:lta
2007-2013

Suomalainen koulujärjestelmä on tehty sinulle ja minulle

Minun mielestäni suomalainen koulujärjestelmä on tehokas, koska se on tehty opiskelijan näkökulmasta. Uskon, että tämä periaate on se tärkeä syy siihen, miksi suomalainen koulujärjestelmä on hyvä, tehokas ja on saanut niin paljon kehuja ulkomailla.

Lapset aloittavat esikoulun kuusi-vuotiaina ja seuraavana vuonna he aloittavat peruskoulun. Suomessa peruskoulu kestää yhdeksän vuotta. Esikoulu on tärkeä, koska siellä lapset oppivat esimerkiksi ryhmätyö-taitoja ja keskittymistä. Hyvä koulu-pohja antaa mahdollisuuksia menestyä jatko-opinnoissa sekä elämässä.

Peruskoulun jälkeen opiskelija voi valita kolmesta polusta: ammattikou-

lu, lukio tai kymppiluokka. Maahanmuuttaja, jolla ei ole peruskoulun päästötodistusta voi suorittaa tämän tärkeän jakson opiskelemalla Otavan Opistossa monikulttuurisella peruskoululinjalla. Kun on suorittanut peruskoulun, maahanmuuttajaa voi hakeutua opiskelemaan ammattikouluun tai lukioon.

Yksi hyvä kotoutumiskeino on kouluttaa itseään. Suomessa on paljon mahdollisuuksia ja vaihtoehtoja. On kuitenkin löydettävänä se oikea oppilaitos ja koulutuslinja, joka on sopiva oppilaalle.

Mielestäni suomalainen koulujärjestelmä palvelisi vielä paremmin, jos olisi erityisesti maahanmuuttajille

suunnattu lukiokoulutus. Tämä helpottaisi maahanmuuttajien pääsyä yliopistoon tai korkeakouluun. ■

Ahmed A. Hassan

Kirjoittaja on Otavan Opiston mk-linjan opiskelija

Ajokorttigallup

Teksti: Natalia Markova

Kuvat: Ghada Al-Adulrazzaq

1. Onko sinulla ajokortti?

3. Miten vaikeina pidät ajokorttitutkinnon kokeita?

2. Paljonko se maksoi?

4. Saitko kortin ekalla kerralla?

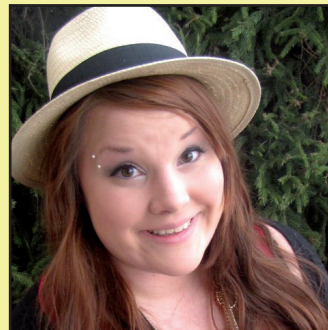
Elina Keppola

1. Kyllä, on ollut 11 vuotta.
2. Se maksoi noin 1000 markkaa (170 euroa).
3. & 4. Kirjalliset oli ihan helppoja, luin vähän ennen koetta. Inssi oli vaikeaa, mies oli tosi pelottava. En osannut parkkeerata. Ja vielä kun oli mäkilähtö, auton takana oli ihminen, minä melkein ajoin hänen päälleen. Sen takia en päässyt ensimmäisellä kerralla. Toinen kerta meni paremmin, kun otin 6 lisätuntia. Mutta pelotti paljon.

Hamit Sunay Bicer

1. On, 6kk.
2. 2300 euroa.
3. Kaikkein jännittävin ja vaikein oli inssi.
4. En saanut. Piti käydä kaksi kertaa teoriakokeessa ja 3 kertaa inssissä.

Aino Hyvärinen

1. Olen juuri autokoulussa ja ajokoe on 2 viikon päästä.
2. n. 2000 euroa.
3. Teoriakoe on helppo, kun harjoittelee hyvin, mutta ajokokeesta suoriutuminen on enemmän kiinni fiiliksestä sinä päivänä ja jotkut ovat luonnostaan hyviä auton käsitteijöitä, kun taas toisten pitää käyttää enemmän ajatusta siihen.
4. Toivon niin, koska raha ei kasva puussa!

Enrique Tessieri

1. On ollut jo 40 vuotta. Sain sen, kun olin 15-vuotias Kaliforniassa.
2. Se oli melkein ilmaista, koska Kaliforniassa ei voi olla ilman autoa.
3. Kaikki oli tosi helppoa. Ensimmäin sain ajokortin vuodeksi, jolloin piti aina ajaa jonkun kanssa, jolla oli ollut kortti pidempään.
4. Sain ajokortin ekalla kerralla.

Erilaiset opiskelijat mahtuvat Otavan Opistoon

Teksti: Natalia Markova

Otavan Opistossa on paljon erilaisia opiskelijoita. On monikulttuurinen peruskoululinja, lukio ja bändilinja. Kristiina Sirén, 19, on Tampereelta ja Saara Ikävalko, 17, Imatralta. He kertovat minkälaista on opiskella lukiossa ja asua maahanmuuttajien kanssa asuntolassa.

Kristiina on opiskellut Otavassa jo kolme vuotta, mutta haluaa tehdä jotain muuta. Hän haluaa tarjoilijaksi. Saara on opiskellut Otavassa vuoden alusta lähtien ja haluaa jatkaa lukion jälkeen ammattikoulussa.

”Eka vuosi oli tosi hauska ja asuntolassa oli mukavaa,” sanoo Kristiina. ”Välillä oli vaikeaa, koska kymmit melusivat liikaa. Tänä vuonna on ollut paljon hiljaisempaa, koska ei ole enää kymppiluokkalaisia. Se on toisaalta hyvä, toisaalta huono asia.” Saaran mielestä Otavassa on paljon kivempaa asua kuin kotikaupungissa Imatralta.

”Olen saanut täällä kavereita,” hän sanoo. ”Yhdessä asuminen on hyvä asia, koska silloin on helppo tutustua erilaisiin ihmisiin.”

Saara sanoo, että yksi vaikea asia asuntolassa asumisessa on kun osa opiskelijoista menee aikaisin nukkumaan ja pitää olla hiljaa heidän takiaan. ”Tai jos joku menee myöhään nukkumaan, sitten ei saa helposti unta,” hän lisää.

Osa lukion tunneista pidetään Otavassa ja osa Mikkelissä. Kristiina sanoo, että joskus on vaikea herätä aikaisin tunneille Mikkelisiin. Saara on samaa mieltä, mutta on hyvä, että jotkut tunnit pidetään Mikkelissä. Koulu antaa heille bussikortin ja he voivat mennä Mikkelisiin kahvilaan tai syömään McDonald’siin. Ei tarvitse olla koko aikaa Otavassa, koska täällä on joskus illalla tylsää.

Kristiina sanoo, että jotkut asuntolan

iltaohjelmat olisi voitu järjestää paremmin. Hänen mukaansa ohjelmaa on ollut riittävästi. ”Mutta niistä olisi voitu informoida paremmin, että olisi saatu kokoon isompi porukka. Sen takia joskus oli tylsää ja minä jouduin koko illan vain päivittämään Facebook-sivuani.”

Saara vain ihmettelee: ”Onko täällä järjestetty jotain?” Sitten hän muistaa, että on joskus kuullut Halloween-juhlasta, joka oli pidetty ennen hänen tänne tuloaan.

”Minä pelaan Pleikkaria ja viime aikoina olen käynyt kävelyllä minun poikaystäväni kanssa,” sanoo Saara. ”Vapaa-ajalla olen muiden kanssa tai käyn Mikkelissä. Siivoan välillä huoneeni.”

Illalla kaikki tekevät ruokaa asuntolassa. Monet ostavat arkipäivänä nukeleita, koska ne ovat halpoja.

Asuntolassa maahanmuuttajat ja suomalaiset asuvat yhdessä ja he kaikki tuntevat toisensa. Kristiinalla on hyvä maahanmuuttajakaveri.

”On mielenkiintoista olla maahanmuuttajien kanssa,” hän jatkaa. ”En voi opettaa heille suomea kuten koulussa, mutta annan heille erilaista opetusta suomalaisista, suomalaisesta kulttuurista ja suomen kielestä.

Saara asuu samassa huoneessa monikulttuurisen linjan opiskelijan kanssa. ”He eivät ole kovin erilaisia kuin me, kun he puhuvat suomea meidän kanssamme,” hän sanoo. ”Minä autan minun kämppistäni, jos hänellä on kysymyksiä suomen kielestä.” Saara on saanut paljon kavereita ja ystäviä asuntolasta, jopa poikaystävän.

Kristiina lähtee pois Otavasta seuraavana vuonna ja jo ennustaa, että hänelle tulee joskus ikävä Otavan Opiston kavereita. ■

Bändilinjalla on paljon toimintaa

Teksti: Natalia Markova

Kuva: Ghada Al-Adulrazzaq

Julia Manninen, Petteri Tuovinen ja Joni Saarikko ovat Otavan Opiston bändilinjän opiskelijoita. Vuoden aikana on ollut paljon toimintaa: SOF (School of Fame) -kiertue, keikat Otavassa ja Mikkelissä sekä harjoittelu yhdessä ja biisien äänittäminen studiossa.

”Ihan ehdottoman paras juttu koko vuoden aikana on ollut opiskelu Otavassa,” sanoo Julia. ”En ole koskaan ollut niin hyvän porukan kanssa tekemisessä kuin täällä.”

Joni on samaa mieltä.

”Tänä vuonna oli tosi hyvä porukka,” hän lisää. ”Kaikki tulivat hyvin toimeen keskenään.”

”SOF on Otavan Opiston musiikkiteatteriesitys ja se oli kaikkien mielestä hauska,” sanoo Petteri. ”Minä olin siinä pääosassa. Kiertue oli kiva ja esiinnyimme Lohjalla, Mikkelissä ja Jyväskylässä.”

Janne Pajarinen ja Leevi Heinonen ohjasivat esityksen. Bändilinja on tehnyt keikkoja koko vuoden ajan. Niitä on ollut noin parikymmentä. Julian mielestä paras keikka oli Huvikumpussa Otavassa. Petteri taas sanoi, että parhaat esitykset olivat eri kahviloissa, pajoissa ja Mikkelin torilla.

”Stellassa oli yksi hieno keikka ja toinen toukokuussa Mikkelin Kirkkopuistossa, joka oli aika hauska,” lisäsi Joni. ”Mutta en voinut soittaa siellä, koska minun peukaloni oli kipeä.”

Muusikot voivat itse valita keikoilla esitettävät laulut. Julia on iloinen, että lukukauden lopulla on otettu mukaan myös omia sävellyksiä. Tämä tekee esiintyjistä rohkeampia, uskoo Petteri. ■

Petteri Tuovinen (vasemmalla), Julia Manninen ja Joni Saarikko tervehtivät kevättä musiikilla

Kaisa Lindström: ”Teitä tarvitaan tässä maassa”

Teksti: Ahmed A. Hassan

Kuvat: Maryam Mohebbi

Otavan Sanomat tapasi Opiston rehtorin Kaisa Lindströmin. Kiireisestä päivästä huolimatta Lindströmillä oli aikaa istua ja keskustella meidän kanssamme. Suuri uutinen on se, että hän jää osa-aikaeläkkeelle elokuussa. Takana on jo 33 antoisaa vuotta Opistolla.

Otavan Sanomat: Mitä muistoja sinulla on lapsuudesta?

Kaisa Lindström: Minä tykkäsin urheilla ja leikkiä paljon; tykkäsin leikkiä kesämökillä. Siellä oli mukavaa, koska pääsin uimaan ja viettämään ihania kesiä vanhempieni kanssa, jotka olivat ammatiltaan opettajia. Heillä oli pitkät lomata.

OS: Kuinka kauan olet työskennellyt Otavan Opistossa?

KL: Kauan. Kolmekymmentäkolme vuotta tulee täyteen kesällä. Olin alussa biologian ja maantieteen opettaja ja myöhemmin tulin vararehtoriksi ja sitten rehtoriksi.

OS: Milloin sinusta tuli Opiston rehtori?

KL: Vuonna 1994, eli kahdeksantoista vuotta sitten.

OS: Mitä teet vapaa-aikana?

KS: Käyn lenkillä ja purjehtimassa merellä yhdessä mieheni ja lasteni kanssa. Mieheni Lasse, joka myös työskentelee Otavan Opistolla, on purjeveneen kapteeni ja minä olen miehistö.

OS: Kuulimme, että sinä jäät eläkkeelle tänä vuona. Miltä se tuntuu?

KL: Tuntuu hyvältä. Vielä kahden vuoden ajan olen osa-aikaeläkkeellä, eli olen 40 % poissa ja 60 % työssä.

OS: Koulu loppuu kohta. Mitä haluaisit sanoa opiskelijoille, jotka

Kaisa Lindström on tehnyt ansiokkaasti kolmekymmentäkolme vuotta työtä Otavan Opistolla.

haluavat jatkaa opintojaan muissa kouluissa?

KL: Minä sanoisin, että olkaa rohkeita, koska Teitä tarvitaan tässä maassa. Tämä tarkoittaa sitä, että on tehtävä kovasti työtä, mutta jos on motivaatiota niin kyllä varmasti pärjää. Olkaa rohkeita ja toteuttakaa unelmianne. Minusta monikulttuuriset opiskelijat ovat tärkeitä Opistolle.

OS: Mitkä ovat sinun harrastuksiasi?

KL: Yksi lempiharrastuksistani on kuvanveisto. Tykkään myös liikunnasta, marjojen ja sienien poimimisesta ja luonnossa kävelemisestä. Pidän hyvästä ruoasta sekä ruoanlaittoista. Tykkään myös matkustaa. ■

Olkaa rohkeita ja toteuttakaa unelmianne. Minusta monikulttuuriset opiskelijat ovat tärkeitä Opistolle.

Otavan Opiston rehtori käy lenkillä ja purjehtimassa vapaa-aikanaan.

Kansainvälinen Otavan Opisto

Teksti: Aziz Aboker

Kuva: Maryam Mohebbay

Enrique Tessieri (oik.) pitää työskentelystä mk-linjan kanssa. Enriquen seurassa opiskelija Ibrahim Abdulle.

Enrique Tessieri tekee paljon yhteistyötä monikulttuurisen (mk) peruskoululinjan opiskelijoiden kanssa Otavan Opistossa. Mk-opiskelija on hänen kanssaan tekemisissä Kotiavain-orientaatiokurssilla, miestenillan kerhossa tai keskustelemassa hänen kanssaan toimistossa tai ruokalassa. Tessierillä on värikäs tausta. Hän on syntynyt Argentiinassa, kasvanut Kaliforniassa, Englannissa ja asunut monta vuotta Suomessa. Hänen äitinsä ja vaimonsa ovat mikkeliäisiä.

Suuren osan työelämästä Tessieri on ollut toimittajana ja ulkomaankirjeenvaihtajana Buenos Airesissa, Bogotassa, Milanossa, Madridissa sekä Helsingissä. Hän on asunut vuodesta 2002 Mikkelissä ja viimeisen neljän vuoden ajan työskennellyt Otavan Opistolla.

”Minusta on kiva olla mk-linjalaisten

kanssa, koska meillä on paljon yhteistä ja samanlainen tausta,” hän sanoo. ”Me kaikki asumme Suomessa nyt mutta olemme asuneet joskus ulkomailla.”

Tessieri kertoo, että hän vieraili lapsena ja teinikäisenä joka kesä Mikkelin isovanhempien luona Kaliforniasta. Silloin Suomessa asui hyvin vähän maahanmuuttajia

”Muistan 1970-luvun alussa kun tutustuin ensimmäiseen chileläiseen Mikkelissä,” hän sanoo. ”Kaikki minun suomalaiset ystäväni ja kaverini olivat hyvin uteliaita tästä henkilöstä, koska silloin ainoat ulkomaalaiset, jotka vierailivat Mikkelissä olivat turisteja Ruotsista, Saksasta tai Ranskasta.”

Hänen mielestään suomalainen yhteiskunta on muuttunut paljon niistä ajoista, kun hän vieraili Suomessa nuorena.

”Ennen oli harvinaista nähdä afrikkalaisia tai aasialaisia Suomessa puhumattakaan Mikkelissä,” hän jatkaa. ”Kansainvälisyys on nyt paljon tärkeämpi osaa elämäämme kuin silloin.”

Tessieri lisää, että elämä Mikkelissä ei silloin ollut niin kiireistä kun nyt ja tuntuu, että ihmisillä oli paljon enemmän aikaa toisille.

”Hyväksyntä ja kunnia ovat avainsanat asuessamme yhteiskunnassa, jossa on ihmisiä eri maista ja kulttuureista,” hän jatkaa. ”Rasismi on ilmiö, joka valitettavasti joskus näkyy Suomessa mutta on tärkeä muistaa, että on paljon ihmisiä jotka vastustavat tätä asiaa.”

Tessierillä on kolme lasta, vaimo ja bokserikoira, jonka nimi on Reina. Hän pitää ruoanlaitosta, erityisesti pastasta ja intialaista ruoasta. ■

Anna-Maria Suora: ”Suomen kieli on yhdistävä silta”

Teksti: Najax Duaale

Kuva: Maryam Mohebbi

Suora alkoi opettaa monikulttuurisia opiskelijoita jo kauan sitten, mutta mistä tulee hänen innostuksensa opettaa juuri maahanmuuttajataustaisia opiskelijoita?

”Olin kiinnostunut kielten opiskelusta ja sen kautta opettajan työ oli luonteva ammatinvalinta,” hän sanoo. ”Kiinnostuin asiasta ja näin sen mielenkiintoisena haasteena.”

Opetus sujuu Suoran kanssa ja opiskelijat pitävät häntä iloisena, tunnollisena ja auttavaisena opettajana, joka innostaa nuoria eteenpäin. Tämä on tärkeää, koska monet monikulttuuriset opiskelijat tekevät vuoden aikana Otavan Opistossa tärkeitä valintoja tulevaisuutta ajatellen.

Kaikkein positiivisimmaksi asiaksi Suora mainitsee opiskelijat ja sen

miten hienoa on nähdä, kun heidän kielitaitonsa kehittyy. Negatiivisiksi asioiksi hän mainitsee toisinaan olevat kiireiset työpäivät.

Opetuksen rinnalla Suoralla riittää harrastuksia. Hän tykkää erityisesti matkustamisesta ja urheilusta. Muihin vapaa-ajan harrastuksiin kuuluvat Judas Priestin konsertit.

Anna-Maria Suora on Otavan Opiston monikulttuurisen peruskoululinjan vetäjä.

Viimeisimmät matkat, jotka Suora on tehnyt ulkomaille, ovat suuntautuneet Saksaan, Ruotsiin, Tanskaan ja Englantiin. Ruotsin matkalla tammikuussa hän tutustui Rinkebyn kouluun, missä melkein kaikki opiskelijat ovat maahanmuuttajataustaisia ruotsalaisia.

”Talvella harrastan avantouintia ja kesällä käyn juoksemassa hän sanoo. ”Kuntosalilla käyn ympäri vuoden

useita kertoja viikossa.” Jotkut opiskelijat ovat nähneet hänet juoksemassa Otavasta Mikkeliin. Matkaa tulee noin 14 kilometriä ja aikaa se vie puolitoista tuntia.

Suomessa on puhuttu paljon maahanmuuttajista lehdissä ja sosiaalisessa mediassa.

”On hyvä, että on erilaisia mielipiteitä ja, että Suomessa jokainen saa

ilmasta mielipiteensä,” hän sanoo. ”Mutta se pitää tehdä muita kunnioittaen.” ■

”Olin kiinnostunut kielten opiskelusta.”

Ihannekaupunkipeli toi uusia näkemyksiä muuttuvaan yhteiskuntaan

Teksti: Emmanuella Malual

Kuva: Jarkko Ahvenainen

Kolmen viikon aikana Otavan Opiston monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelijat rakensivat kaksi ihannekaupunkia ja tutustuivat niiden toimintaan. Yhdessä asukkaat maksoivat korkeita veroja ja toisessa matalia veroja. Yksi tärkeimmistä asioista mitä opiskelijat oppivat oli, että kaikki maksaa. Mutta mistä raha ja verotulot tulevat?

Jotkut opiskelijat pitivät tärkeinä erilaisten palveluiden rahoittamista: terveydenhuolto, koulutus, energia ja tiet. Toiset taas pitivät tärkeämpänä päätösten tekemistä kaupungin kunnanvaltuustossa ja eri lautakunnissa. ”Minusta oli kiva osallistua peliin ja samalla oppia uusia asioita,” sanoo Margret Margret. ”Kaikista jännittäviin asia oli viimeisellä viikolla, kun kunnat yhdistyivät ja käytiin kovat neuvottelut.”

Egor Nazarov on toinen monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelija, joka osallistui peliin. ”Minusta peli oli hyvä, koska opin kuinka kaupunki toimii ja rahoittaa erilaisia palveluja,” hän sanoo.

Jotkut opiskelijat eivät pitäneet ihan kaikesta, mitä ihannekaupunkipeli tarjosi. ”Se oli joskus kivaa ja joskus

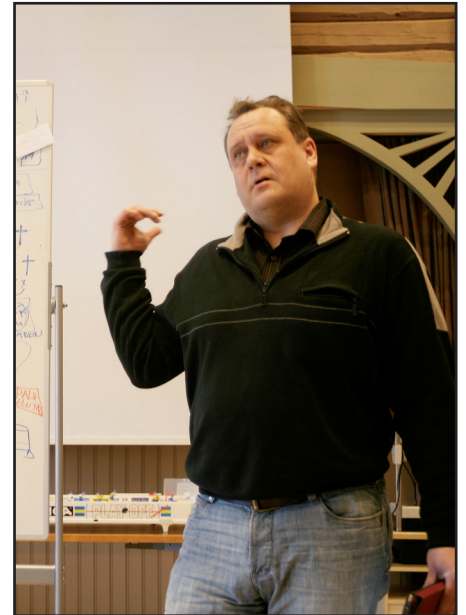
vähän tylsää,” sanoo Maryam Mohebbi. ”Pidin erityisesti siitä, kun kunnat yhdistettiin ja käytiin kiivaita neuvotteluja ja äänestettiin.”

Jarkko Ahvenainen oli mukana vetämässä Otavan Opiston historian ensimmäistä ihannekaupunkipeliä. Myös opettajat Petri Louhivuori, Heikki Koponen, Tarja Varpanen, Enrique Tessieri ja Mauri Laakso olivat mukana.

”Tämä oli meille uusi kokemus. Huomasimme oppilaiden innostuksen ja sen, että pelikonsepti toimii,” sanoo biologian ja maantiedon opettaja Koponen. ”Se oli mukava tapahtuma, erilaista ja hienoa.”

Tarja Varpanen oli mukana ihannekaupunkipelissä suomi toisena kielenä -opettajan ominaisuudessa. Hänen mukaansa peli antoi erilaisia kokemuksia sekä opiskelijoille että opettajille.

”Uskon, että peli antaa uusia näkemyksiä siihen, kuinka yhteiskunta toimii ja kuinka maahanmuuttajat voivat osallistua siihen tehokkaasti,” hän lopettaa. ■

Ihannekaupunkipeliä peluutti mm. Mauri Laakso.

”Pidin erityisesti siitä, kun kunnat yhdistettiin ja käytiin kiivaita neuvotteluja ja äänestettiin.”

Koirat tykkäävät lentää by Liubov Cherezova

Puutöiden taitaja Suomenniemeltä

Teksti: Farhan Adan

Kuva: Abdiwahab Muhumed

Egor Nazarov, 18, pitää puutöistä niin paljon, että se on yksi hänen lempiharrastuksistaan. Hän aloitti harrastuksen neljä vuotta sitten.

”Puutöiden tekeminen on kivaa, koska voin tehdä uusia juttuja puusta,” hän sanoo. ”Puu on aika tottelevainen materiaali. Sen kanssa on helppo työskennellä.”

Egor asuu Suomenniemellä lähellä Mikkeliä, arkipäivät hän viettää opiskelupaikkakunnallaan Otavassa. ”Minä tykkään erityisesti tehdä puus-

ta hyllyjä ja kaappeja,” hän jatkaa. ”Huonekalujen tekeminen on erityisen haastavaa. Siinä tarvitaan paljon aikaa ja ennen kaikkea kärsivällisyyttä.”

Egor on nyt asunut Suomessa seitsemän vuotta, hän on syntynyt Pietarissa, jossa hän käy kerran vuodessa.

Hän on hakenut Suomen kansalaisuutta tänä vuonna.

Hän tavoittelee opiskelupaikkaa ammattikoulussa IT-alalla. Kuntosalilla käyminen ja pyöräileminen kuuluvat myös Egorin harrastuksiin. ■

”Minä tykkään erityisesti tehdä puusta hyllyjä ja kaappeja.”

Saynab Abdullahi rentoutuu jumppaamalla

Teksti: Nimco Ahmed

Kuva: Sara Deng

Jumppaaminen on hauskaa, koska se ei pelkästään pidä ihmistä hyvässä kunnossa. Se on harrastus, jossa voi ystäväystyä uusien ihmisten kanssa, sanoo Saynab Abdullahi.

”Saatan joskus käydä kaksi kertaa viikossa salilla jumppamassa noin puolitoista tuntia kerrallaan,” hän sanoo. Saynab aloitti jumppaharrastuksen Suomenjoella, missä hän asui ennen muuttoa Otavaan.

”Jumppaaminen on tehokas keino poistaa stressiä,” hän sanoo. ”Tunnin jumpan jälkeen tunnen olevani

täynnä voimaa, vaikka olen väsynyt. Tykkään erityisesti juoksumatosta. Sieltä minut voi löytää joskus 15-20 minuuttia kerrallaan.”

Saynab haluaa opiskella lähihoitajaksi Järvenpäässä.

”Myöhemmin haluan opiskella vielä lisää, minun toiveammattini sairaanhoitaja,” hän sanoo. ■

”Tehokas keino poistaa stressiä.”

Hip hop auttaa arvostamaan itseään

Teksti: Shaw Mo

Kuva: Margret Margret

Yli viisikymmentä nuorta harrastaa ainakin pari kertaa viikossa Mikkelissä hip hop -tanssia. Tästä ryhmästä löydät kaksi Otavan Opiston monikulttuurisen peruskoulunlinjan opiskelijaa: Oo Meh ”Jou” ja Sara Deng.

Sara kertoo, että hän on harrastanut hip hoppia pienestä pitäen, yksitoistavuotiaasta saakka. ”Katsoin paljon musiikkivideoita silloin ja tykkäsin aina kun näin hip hop -tanssia ruudussa,” hän sanoo. ”Minua viehättää erityisesti kuinka kaikki liikkuvat samaan tahtiin.”

Jou tutustui hip hoppiin samalla tavalla kuin hänen koulukaverinsa

Sara ja Jou.

Sara, eli television kautta. ”Tarvi- taan paljon energiaa, voimaa, hyvää fiilistä ja lisäksi on oltava cool kun esiinnyt,” hän sanoo. ”Siitä tulee onnistumisen tunne, kun kaikki liikkuvat samaan tahtiin ja koko tanssi onnistuu sataprosenttisesti.”

”Tanssit kuten robotti”

Sara ja Jou ovat samaa mieltä siitä, että robottiliikkeet ovat kaikkein vaikeimpia.

”Kun tanssit kuten robotti, on se erittäin vaikeaa, jos siinä on kolme tai useampi tanssija,” sanoo Sara. ”Siinä tarvitaan yhteistyötä ja hyvää koordinaatiota.”

Jou lisää, että kaikesta huolimatta tärkein asia hip hopissa on hauskanpitiäminen. Sara on samaa mieltä. ■

Pallo on aina Amirin mielessä

Teksti ja kuva: Ibrahim Abdulle

Amir Hassan harrastaa jalkapalloa, hän aloitti pelaamisen 7-vuotiaana kotimaassaan Somaliassa. Vapaa-aikanaan hän jalkapallon pelaamisen ja televisiosta katsomisen lisäksi käy kuntosalilla ja uimahallissa.

Suomessa hän on pelannut 2009 - 2010 Suomenjoen Pallossa (SUPA). Amir Hassan haluaisi jatkaa jalkapalloharrastaan Suomessa.

”Kannatan Manchester Unitedia.”

Hassan tykkää jalkapallosta, koska siinä hän voi tutustua uusiin ihmisiin.

Hän kannattaa Manchester Unitedia, hän on kannattanut Manua lapsesta saakka. Hänen tulevaisuuden haaveensa on, että jonain päivänä hänen oma lapsensa pelaa Manchester Unitedissa. Hassan kertoo, että vaikka kaikki urheilu on tärkeä osa hänen elämäänsä, ilman jalkapalloa hän ei voisi elää. ■

Harrastuksena käsityöt

Teksti: Margret Margret

Kuva: Oo Meh

Minä harrastan kutomista ja ompelamista. Ensimmäisen kerran tein käsitöitä seitsemännellä luokalla. Taitava opettaja innosti minua eteenpäin. Käsityötunnilla opin tekemään verhot, hupparin, kudoin sukkia ja lapsasia.

Otavan Opistossa olen oppinut tekemään kaulaliinoja. Haluaisin oppia ompelemaan vaatteita. Olisi kiva, jos voisin tehdä samanlaisia vaatteita,

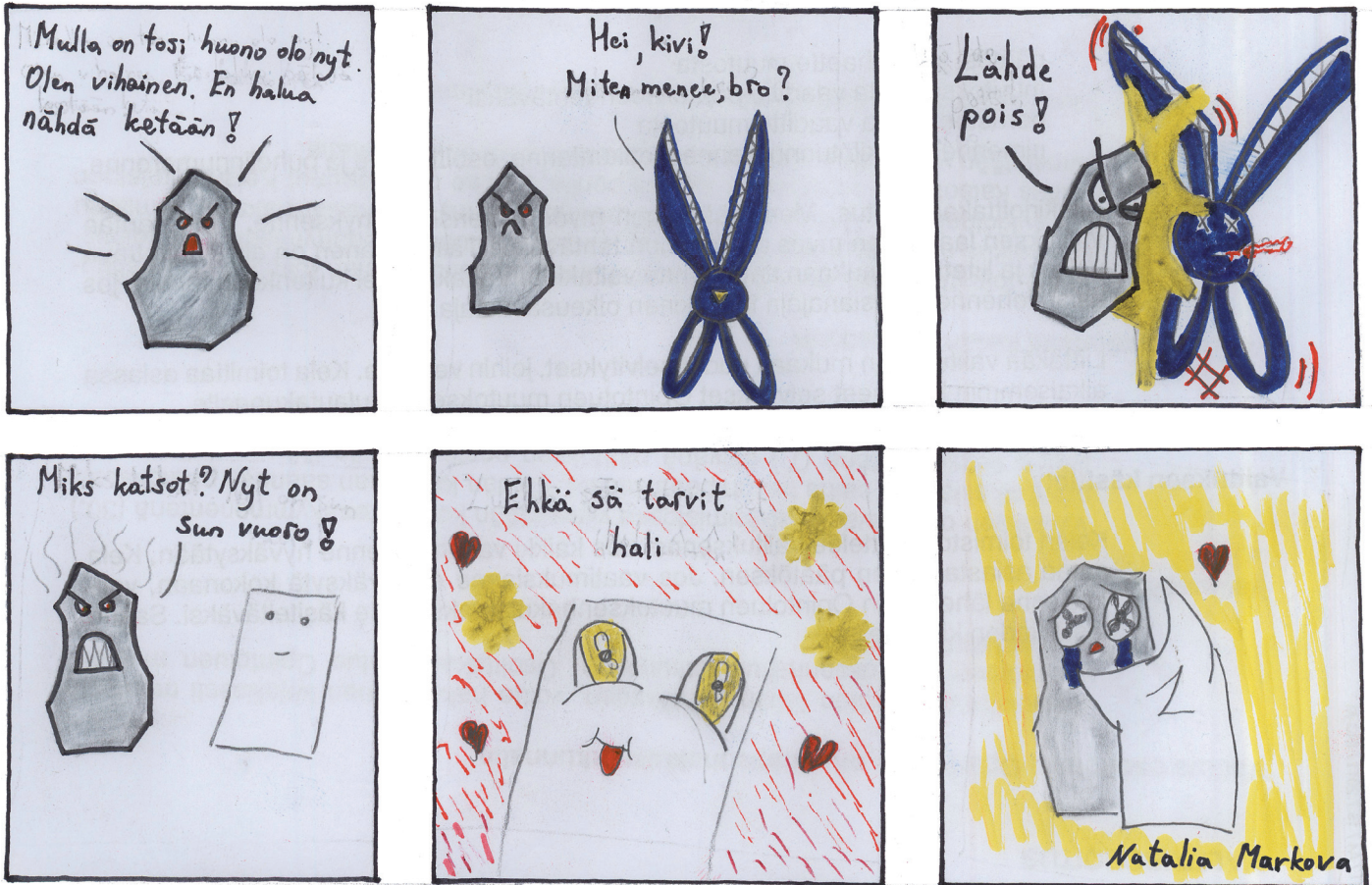
”Karenni-kulttuurissa käsitöitä tehdään paljon.”

joita pidän ja näen lehdissä. Karenni-kulttuurissa käsitöitä tehdään paljon, esimerkiksi laukkuja, hameita, kaulaliinoja ja päähineitä. Minun äitini tekee pipoja omille lapsilleen.

Olen asunut Suomessa viisi vuotta ja suomen kielen oppiminen on hidasta. Käsitöiden tekeminen on mukava harrastus, koska siinä voin nähdä työni tulokset nopeasti. ■

Sarjakuva by Natalia Markova

Ruokaohje: Kambodzalainen riisi ja kana

Teksti: Dalin Chhum

Kuva: Aplha @ flickr.com

Jos sinulla on kiire ja kaksi nälkäistä lasta, suosittelen riisiä ja kanaa Kambodzan tapaan.

Raaka-aineet:

- 2 dl riisiä
- 500 g broileria (rinta ja/tai koipi-reisi)
- 300 g kurkkua
- 300 g porkkanaa
- Makeaa chilikastiketta
- 2 tl sokeria
- 2 tl suolaa
- 2 rlk kalakastiketta

1. Keitä riisi kypsäksi.
2. Levitä sokeri, kalakastike ja suola broilerin päälle ja marinoi noin 30 minuuttia.
3. Paista uunissa (200C° n. 30 min) tai pannussa. ■

Kambodzalainen ruoka on maukasta.